

To vše

Jan Burian

Takhle v zimě se často přistihnu
jak myslím na léto
trucovitou loďku u břehu
mokrě lidi skládací racky
zmrzlinu pivo večerní táborák
rukavicprosté soužití a nechlazené tváře
srdce leží přímo na slunci
nic bych se nedivil kdybych uviděl
jak z moře vystupuje kůň se snivýma očima
den překypuje tesknými svaly
ležím v kamínkúprostém písku
něčí ruku ve své
srdce přímo na slunci
slunce přímo na srdci
vlny mi šplouchají jedním uchem dovnitř druhým věn
sem a tam
jemný výplach mozku
až pocítím a vím
že to vše a ještě nebe
nám jednou bude odňato.